RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe VAKANTIEKAMER

A R R E S T

nr. 214.528 van 11 juli 2011
in de zaak A. 200.996/IX-7.330.

In zake: Roel DOM
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Johan Van Kelst
kantoor houdend te 2000 ANTWERPEN
Tolstraat 24
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

1. DE KORPSCHEF VAN DE LOKALE POLITIE ANTWERPEN ZONE 5345
2. DE STAD ANTWERPEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Kitty Vinck en Sofie Bontinck
kantoor houdend te 2018 ANTWERPEN
Lange Lozanastraat 270
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1.De vordering, ingesteld op 7 juli 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid, van de beslissing van 7 juli 2011 van de korpschef van de lokale politie Antwerpen waarbij Roel Dom bij ordemaatregel vanaf 11 juli 2011 wordt herplaatst van de dienst Eigendommen naar de "Algemene Reserve en Bijstand".
De verzoeker vraagt ook dat "de verwerende partij", om haar te dwingen tot een stipte naleving van het schorsingsarrest, zou veroordeeld worden tot een dwangsom.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partijen hebben een administratief dossier ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 8 juli 2011, om 16.30 uur.

Kamervoorzitter André Vandendriessche heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Johan Van Kelst, die verschijnt voor de verzoeker, en advocaat Thomas De Donder, die loco advocaten Kitty Vinck en Sofie Bontinck verschijnt voor de verwerende partijen, zijn gehoord.

Auditeur Jurgen Neuts heeft een met dit arrest andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De verzoeker is commissaris van politie en diensthoofd van de dienst "Eigendommen" van de afdeling "lokale recherche" van de politie te Antwerpen. Hij bekleedt die functie sinds 1 september 2010. Naar eigen zeggen riep zijn beleidsplan weerstand op binnen de dienst, hetgeen geleid heeft tot het vrijwillig vertrek van een aantal personeelsleden bij zijn aantreden en een groot ziekteverzuim zodat hij dat beleidsplan alsnog niet heeft kunnen realiseren, terwijl de dienst eigenlijk in een noodwerking functioneert.

Na een gesprek op 27 juni 2011 tussen de korpschef, de afdelingschef en de verzoeker, waarop de verzoeker naar eigen zeggen verneemt dat een ordemaatregel noodzakelijk werd geacht "omdat er een perceptie bestond als zou het functioneren van de dienst eigendommen in het gedrang komen door (zijn) stijl van leidinggeven", formuleert de korpschef op 1 juli 2011 een gemotiveerd voornemen om de verzoeker vanaf 11 juli 2011 bij ordemaatregel te herplaatsen naar de directie operaties, dienst Algemene Reserve en Bijstand. De verzoeker krijgt de gelegenheid om schriftelijk zijn standpunt daarover naar voren te brengen en door de korpschef gehoord te worden op 4 juli 2011.

Op 7 juli 2011 treft de korpschef dan het bestreden besluit. Het neemt de overwegingen van het voorstel over en beantwoordt de argumenten die de verzoeker in zijn verweerschrift heeft aangevoerd.

IV. Onderzoek van de vordering

4. Overeenkomstig artikel 17, §2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden, dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat de zaak hoogdringend is, wat betekent dat aannemelijk wordt gemaakt dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel zich onherroepelijk gerealiseerd zal hebben indien de schorsing slechts bevolen wordt na afloop van een gewone schorsingsprocedure.

5. In de huidige stand van de rechtspleging beperkt de Raad van State zich tot het onderzoek van de grondvoorwaarden voor de schorsing. De vraag of de bestreden beslissing, die verschijnt als een maatregel van interne ordening van het bestuur, van die aard is dat zij met een annulatieberoep bestreden kan worden, wordt uitdrukkelijk buiten beschouwing gelaten.

Het hoogdringend karakter van de zaak

6. De verzoeker legt het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat hij dreigt te ondergaan in zijn verwijdering uit een "beleidsfunctie" -die hij steeds geambieerd heeft en die hij aanziet als het eindpunt van zijn carrière- en de quasi onmogelijkheid om in die functie of in een andere functie van de gerechtelijke zuil nog terug te keren wanneer hij moet wachten op een vernietiging van zijn overplaatsing volgens de gewone annulatieprocedure. Hij stelt voorts dat zijn naam in diskrediet gebracht wordt door deze maatregel waarbij hij wordt overgeplaatst van "een beleidsfunctie van de grootste dienst binnen de lokale recherche naar een louter uitvoerende functie" -die hij ook een "geüniformeerde ondersteunende dienst" noemt-, aangezien daarmee de schijn gewekt wordt dat hij ernstige tekortkomingen heeft begaan terwijl hem in het kader van de uitoefening van zijn ambt niets verweten kan worden. Deze dreigende reputatieschade binnen en buiten het korps kan enkel tegengegaan worden door een schorsing van de overplaatsingsbeslissing.

Het beroep op de procedure bij hoogdringendheid verantwoordt de verzoeker met verwijzing naar het feit dat de ontheffing uit zijn functie en zijn overplaatsing ingaat op 11 juli 2011 en dat hij wil vermijden dat zulks ook effectief gebeurt, in de eerste plaats omdat op 11 juli 2011 een selectieprocedure wordt gestart voor de aanwerving van inspecteurs, een teamleider en -vooral- een adjunct-diensthoofd voor de dienst waaruit hij verwijderd wordt. Hij noemt het "essentieel" dat hij als diensthoofd van de selectiecommissie deel kan uitmaken, nu het erop aan komt kandidaten te selecteren die passen in zijn beleidsplan aangezien het werken met een volledig en eensgezind team de hoeksteen moet vormen om dat beleid gestalte te geven zoals de verwerende partij dat wil. Volgens hem kan alleen een onmiddellijke schorsing verhinderen dat de selectie buiten hem om doorgaat en moet hem, alvorens zijn manier van werken te beoordelen, minstens de kans worden gegeven om de dienst te leiden met een volledig personeelskader. Voorts wijst de verzoeker er ook op dat een onmiddellijke schorsing zal beletten dat hij onmiddellijk de dienst moet verlaten.

7. Gewis zal een schorsing verhinderen dat de verzoeker enig nadeel lijdt, maar die vaststelling volstaat niet om de vordering bij hoogdringendheid te onderzoeken, aangezien voor een schorsing vereist is dat het gevreesd nadeel ernstig is en moeilijk te herstellen is. En een moreel nadeel is dat niet, aangezien in de regel een vernietigingsarrest op dat vlak een voldoende herstel verleent.

8. De verwerende partij betwist niet dat de verzoeker als leider van de dienst eigendommen deel uitmaakt van een selectiecommissie die moet oordelen over de opvulling van het personeelskader van die dienst. Als zodanig heeft hij er belang bij in de commissie zijn mening te laten gelden, aangezien hij precies van oordeel is dat de opvulling van het personeelskader met mensen die zijn beleidsplan genegen zijn, de kritiek van het bestuur op zijn invulling van zijn functie zal wegnemen. Wordt het personeelskader ingevuld buiten hem om, dan zal hij, na de vernietiging van het bestreden besluit en de reïntegratie in zijn functie, moeten werken met personen over wiens kandidatuur hij geen enkele inspraak gehad heeft. Kan hij inspraak hebben bij de selectie, dan kan hij dit mogelijks verhinderen.

In de veronderstelling dat het nadeel dat de verzoeker aanvoert als ernstig en moeilijk te herstellen kan worden bestempeld, zou de Raad van State in het feit dat de selectiecommissie op 11, 13 en 15 juli 2011 de kandidaten zal screenen, een voldoende reden kunnen zien om de vordering volgens de procedure bij hoogdringendheid te behandelen.

9. Met het administratief dossier legt de verwerende partij evenwel een intern e-mailbericht van de Antwerpse politie voor waarin gesteld wordt:
“Betrokkene heeft zich ziek gemeld van 28 juni t/m 15 juli 2011. Ziekte-attest is in orde.”

De verzoeker noch zijn raadsman betwisten dat die mededeling correct is. Zij stellen wel dat het de verzoeker niet verboden is de woning te verlaten en dat dit ziekteverlof hem niet zal verhinderen de zittingen van de

selectiecommissie te volgen. Hij koppelt aldus zijn werkbekwaamheid aan de schorsing van de bestreden beslissing.

10. Het recht om op de dienst afwezig te zijn wegens ziekte geldt principieel voor de gehele aangeduide periode en mag door de ambtenaar op eigen gezag niet selectief gehanteerd worden. Het recht op afwezigheid impliceert ook geen recht op vervroegde terugkeer -geheel of gedeeltelijk- binnen het bestuur; daarvoor is, bij afwezigheid van tekst, een beslissing van dat bestuur vereist.

De verzoeker heeft zich vanaf 28 juni 2011, daags na zijn gesprek met de korpschef, ziek gemeld tot 15 juli 2011. Tot nader order is hij tot die datum afwezig uit zijn dienst en zijn lidmaatschap van de selectiecommissie is een deel van zijn werkopdracht. Het document dat de verwerende partij overlegt bewijst dat de verzoeker niet kan zetelen in de selectiecommissie. Het tegendeel wordt niet aangetoond.

De exclusieve reden om de verzoeker het voordeel toe te kennen van de procedure bij hoogdringendheid vervalt daardoor. De vordering wordt op die grondslag verworpen.

BESLISSING

1.De Raad van State verwerpt de vordering.

2.De Raad van State verwerpt de vordering tot het opleggen van een dwangsom.

3. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van elf juli 2011, door de Raad van State, XIIe Vakantiekamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche, kamervoorzitter,

bijgestaan door

Silvan De Clercq, griffier.

De griffier **De voorzitter**

Silvan De Clercq **André Vandendriessche**